

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ο Υ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ

Λ Ο Γ Ο Σ

Εἰς τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν
Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν.

Α "Πας μὲν ὁ πῶν ἀνθρώπων βίος ἀρετῆς ἀγωνιστικὸν
πρόκειται, καὶ τὰ τῆς ζωῆς διαστήματα πρὸς τὰ τῆς
ἀγνωσίας βλέπει διδάγματα. τί γὰρ ὄφελος ἀνθρώπου πλά-
θῆναι μὲν ἐπὶ τῷ Θεῷ, τὴν δὲ πλάττωσαν ἐκ ἐπίσταδων
χεῖρα; καὶ τῆς μὲν κτίσεως βασιλέα χειροτονεῖσθαι,
τὸν δὲ ἀδραγαγόντα τὴν κτίσιν ἀγνοεῖν ὡς ἐκ ὄντα; καὶ
τῷ μὲν κάλλει τῆς κτίσεως τὰς ὀφθαλμοὺς ἐπιβάλλειν, τυ-
φλώττειν δὲ πρὸς τὸν τῷ κόσμῳ παρῆτιον; Ἄλλὰ καίπερ ὁ
πῶν ἀνθρώπων βίος τὰς λυγίας ἀείληπται πρὸς τὰ θεῖα παιδά-
ματα· ἀλλά γε τῆς νηθείας ἢ σάλπιγγε τὸ κοινὸν ἐξαιρετικὸν κί-
ηται. τὸ γὰρ σεμνὸν ἑαυτῆς μέλος ταῖς τῆς ψυχῆς ἀκουῖς ἀ-
ταβοῶσα, πρὸς τὸ πῶν ἀγωνισμάτων διακίσησι σάδιον, τὰς
πῶν θεῶν ἐρασὰς μαθημάτων φιλοπονωτέρως ἐξεργαζομένη·
καὶ πῶν ἑῶν ὀφθαλμῶν ἀεμαίρεσα τὰς λήμας, τὰς τῆς θεο-
γνωσίας ἀκτῖνας φανερωτέρας δέκνυσαι. ὅσῳ γὰρ ἀμβλυῖται
τὰ τῷ σώματι πάθη, πρᾶτα πρὸς τὸ θεῖον ἀκοῖα τῆς ψυχῆς
τὴν δὲ θέθειν· καὶ τὰ τῆς σαρκὸς κοιμίζουσα κύματα, τῇ ψυ-

χῆ γὰρ ἀλλήλων μὴ σθέναι· ἐγκρατεῖς δὲ αὐτῷ πῶς καὶ τῷ σώ-
 ματος οἴακας, καὶ πικρόπτες τὴν γαστρίν, τὴν καὶ τῆς παθῶν
 ἐξουσίας ὀρίγυνα, καὶ τὴν φιλοσώματον πυρκαϊάν ἀποσβέσα-
 σα, τὴν φιλόθυμον ἀνάπτει λαμπάδα. Δευρὸ δὲ ἐν καὶ ἡμεῖς
 ἕρανίω παιδοῦμοι σάλπιγγι, φιλοσοφῶμεν τὰ θεῖα, καὶ πρὸς
 τὸν τῆς κτίσεως διακότιον ἴσθ' τῆς κτίσεως ἀναβαίνοντες κλί-
 μακος ἧ δὲ δίκην Θεὸς ἀρμύσας τὴν κτίσιν, δι' αὐτῆς πρὸς ἑ-
 αυτὸν ταῖς φιλοθέοις ἀνάβασιν ἐτεχνήσατο· χειραγωγῶν δὲ
 ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀεὶ χάρις Μωσαικῆς γλώττης ἐπιβαίνουσα
 προφητικῆ· τί λέγουσα; τί βδῶσα; ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ
 Θεὸς τὸν ἕρανόν, καὶ τὴν γλῶσσαν, φησὶν, ἕρανῶν πλάτη,
 καὶ μέγεθος, καὶ κάλλος, καὶ τῆς ὀμνιάτωι ὑπερβαίνοντα μέτρα
 τῷ θαύματι; τῆτον ὁ Θεὸς καὶ παρήγαγε νόματι, καὶ σὺνέχει
 πρὸς ἄγμετι· ἐκ ἀποθέου ὑπερσιμέτωι προσαναβαίνοντων τοῖς
 ὕψεσιν, ἕτε μὲν ἀνωθεν τὴν δεξιὰς τῆς ἕρανῶν κορυφῆς ὑπερ-
 κείμενος, ἀνω μὲν βιάζεται· τὸ δὲ τῆς γῆς ἀχθὸς ἀπεραι-
 ποῖς τοῖς ἴσθ' ἡμᾶσι, καὶ κρέματα; ἀλλὰ καὶ εὐρῆς θεμέλιον
 ὑπεκείμενοι, πάλιν ἐκείνους τὴν ῥίζαν ζητεῖς, καὶ μετ' ἐκείνου
 τὸ ὑπ' ἐκείνου, ἕως τῆς βάθους τῆς ἕρανῆς ὁ λογισμὸς παιδοῦ-
 θεῖς ἀνακράξῃ δάκτυλος Θεὸς τὸ τόπος. καὶ τὸ δὲ τῷ θαύματος
 θαύμα δαίδοχον· ἕρανός καὶ γῆ παρηγάγοντο κυφορέντες
 τὴν ἀβυσσόν, καὶ τὴν πελάγη βασάζοντες ἴσαντο, μηδὲ τῷ
 βάρει πρὸς πτώσιν διολιθαίνοντες· καὶ καθάπερ τις ἐγκύ-
 μων γαστήρ, ταῖς τῆς μίμωων πικρόδοις ἐξογκειμένη, τὰς
 ὀδύνας γειτνιώσας κηρύττει, τὸν αὐτὸν δὲ ἕσπον κρεμιά-
 μνος ἕρανός τὴν πᾶσάν τῆν ὑδάτων φύσιν ἀποξίφεπτος
 ἐβάσαζεν· ἕμμε γὰρ ἄσεισος διμικρῆ σφιγγόμενος νόματι·
 Ἀλλὰ ἧ ὡστερ οἶκον τέως ἀκόσμητον, καθάπερ γὰρ ὁ Θεὸς
 τὸ σῶμα τῆς κτίσεως, καὶ τὸ πρὸς ἄγει τὴν ἀκόσμησιν,
 τῆς τῷ μεγέθους θαύματι κάλλος ἀλόγον μηχανώμενος· ὡς
 περ γὰρ οἱ τῆς ζωζήφων παῖδες ἀρολιθαίνοντες τὴν τολχῆς,
 καὶ

τὰ ἴδη χρωμάτων αἰθερῶν τῆς τέχνης φυλάσσει, ἕως ὃ δημι-
 ουργὸς πρὸς τὴν τῶ κόσμου ἀκρόσμησιν ἐπειγόμενος, φωτι-
 πρῶτον λάμψαι τὴν τοῖχος τῆς κτίσεως· εἶπε γὰρ, φησὶν,
 ὁ Θεὸς· γρηθήτω φῶς. Πρῶτη φωνὴ τοῦ Θεόθεν ἐπέμπε-
 το, καὶ τὸ φῶς ἀπέτίκτετο. ἦκετο φωνὴ, καὶ παρήγετο φύσις·
 κληῖσις ἐγίγνετο, καὶ ἡ κτίσις ἐπλάττετο. ἀρα γὰρ ἐκ ἴχου
 σιωπῆς παράττειν ἄπερ ἐβέλετο, ἕκ ἠκολάθει τὸ ἔργον τῷ
 νόματι; ἀλλ' ἕρως μὲν παρήχθη, καὶ γῆ σὺ τοῖς ὕδασι,
 μὴ ἀπολαβῆς φωνῆς· φῶς δὲ ἀδραγομένη, φωνὴ προ-
 μαρτύρεται, τίς ἔν ὁ λόγος, καὶ τίς ἡ αἰτία τῆ φθέγγματος;
 μᾶθωμεν, καὶ σιωπῆς ἀκείνη τῆς γραφῆς, καὶ φθεγγομένης
 παιδολέθαι. Ἐπειδὴ γὰρ ἄρτι πλαθεῖσαι τῷ Ἀγγέλων αἰ-
 μυαῖδες, εἴρων μὲν τῶ γινόμενα, τὸν δὲ ποιῶντα βλέπειν ἐκ
 ἴχου (ὑπερβαίνει γὰρ καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοὺς τὸ τῆς θεῆας
 ἰσῆας ἀθέατον) εἰκότως τοῦ ἀπολαμβάνει φωνῆ, πρὸς αἰ-
 θερῶν, καὶ θαῦμα τῶ γινόμενα κίεσαν τῷ Ἀγγέλων τῆς δι-
 κῆς, ἵνα τῷ προσάγματι συνοδεῦον τὸ δημιουργούμενον βλέ-
 πορτες, καὶ τῶ θεῶν καταπληττόμενοι, πρὸς γνῶσιν, καὶ ὕ-
 μνον ἔαπέσι τῶ κτίσαντος. τίς ἔπος; φησὶν αὐτὸς ὁ Θεὸς πρὸς
 τὸν οἰκεῖον ἀγωνιστῶν τὸν Γῶβ ἀλαγόμενος, ὅτε ἐποίησεν ἄστρα,
 ἤνεσά με φωνὴ μεγάλη παντός οἱ Ἀγγελοῖ μου. τῆ γὰρ κα-
 ταπλήξει τῆς θεῆας κρατόμενοι, πρὸς ἕκαστον ἴδη ἀδραγομένων
 τὸν ποιητῶ ἀδούμην. Ἐπὶ τέτοις μεταξὺ τῶ ὕδατων ὁ δι-
 μιουργὸς ἀδεινείει σερῶμα, καθάπερ ὄροφον πρὸς ζαχα-
 φίας ἀρμόδιον. γυμνοὶ δὲ μετ' αὐτῶ τῶ ὕδατων τῆς ἠπειρῆς τῶ
 γῶτα, ὡσπερ εὐτίσι παμείοις τῶ πελάγη συγκλείων, κλει-
 θρον ὀπιδεῖς τῆ ἀβύσσῳ τὸ πρόσαγμα, καὶ ψάμμω χαλιώ-
 σας, ὡς φόβω, τῶ θάλαττα, ἀναάγντων τοῖς πελάγεσι
 φυλάττων τῶ ἠπειρον. καὶν ἀνέμων ἐμβολαῖς ὠθητῆται πρὸς
 τῶ χέρσον ἢ θάλαττα, φέρεται μὲν κορυφωμένη τοῖς κύμα-
 σι, φαύσα δὲ τῶ ὄρωσιν ὑπανοσεῖ δραπετόσσα. καὶ τῆ τῶ

δεσπότη φωνῶ ἐν αἰγιαλοῖς γεγραμμένῳ ὁρῶσα, κυρτωμένη
 τοῖς κύμασι προσκυμῆται τὸν ὀροθετήσαντα, καὶ πλῆττωσα βίᾳ
 τὴν χέρσον, ἀντιπλήττεται πρὸς φυγὴν τῆ τὸ προσάγματος
 μνήμη. Διὰ τὴν γαλίαν πορφυρῶσα παροισαίνει τὴν γέστονα,
 καθάπερ ἀγκάλας ἀπαλαῖς προσπλεκομένη τὴν ἡπειρον, τῷ
 καὶ δεσπότη ἐξαπατῶς παροισαίνει πρὸς ἄγματοι, καὶ μονοναχί
 καθ' ἑκάστη ἀκτίαν νομίζουσα· συναχθῆτω δὴ τὰ ὕδατα εἰς
 συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθῆτω ἡ ξηρά. καὶ μῦσει τὸ προσάγμα-
 τος μνήμων δεδεμένη τῆ ψάμμῳ· τῷ φόβῳ τῆ δόσαντος τὸν
 δεσπότην καὶ βιάζεται, προφητικὴν βεβαιῶσα φωνήν· ὄρειον ἔδει,
 ὃ καὶ παρεδόξαται. Ἐπὶ τῆτοις τῆ ἀστέρων ἐν ἡρατῷ ἐξαπατῶ
 τὰ φέγγη, καὶ τῷ σερῶματι τὰ τῆ φαιτῶς ἀνθῆ φυτῶσι, χά-
 σεν, καὶ χεῖραν τοῖς γῆς ἐπιτελέοντα. Πρὸς τῆτοις τὸ τῆς κτί-
 στας ἕδαφος ὁραθεῖσι λειμῶσιν ἐποίκιλε. ζώων δὲ γονὰς ἐκ
 τῆς γῆς ἀνελκύσας, μητέρα, καὶ τροφὴν τῆ πλαττομένη ἀπέ-
 δεξεν. ἦτο δὴ τὴν ξηρὰν σφραγίσας, καὶ ἔδειξεν ἀχρηστον
 καὶ πρὸς τεκνογονίαν τὴν θάλατταν. Ἐδει καὶ αὐτῶ μινδορῶς
 ὀραθεῖσι τῆς γέστονος γῆς ἀτιμωτέρων πρὸς ὠδίνας ὑπάρχουσιν·
 ἐν ἑπέμπε τὸ πρόσαγμα, καὶ νηκτοῖς μὲν ὄφθῶς ἐπλήμμυρον
 ἄβυσσος. Πτελοῖς δὲ ἀὴρ ἐπολίζετο, καὶ κόσμος ἀπῆρτισο, τῷ
 θαύματι κράζων· ὡς ἐμεγαλυνῆθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἀλλ' ἢ μὲν κτίσις ἀπῆρτισαι, τὴν τῆ
 ποιητῆ σοφίαν καὶ δυναστείαν ἀσιγήτως κηρύττισα, θαφώρας
 ἐξυφασμένη ταῖς φύσεσι· τὰ μὲν γὰρ θνητὰ, τὰ δὲ ἀθανασία
 κηκόσμηται· καὶ τὰ μὲν ὄφθῶς κρείττονα, τὰ δὲ αἰσθητῶς μὲν
 ἔμφατα· τὰ μὲν λόγῳ τετιμημένα, τὰ δὲ ἀλογίᾳ κρατέμε-
 να· τὰ μὲν ἐμψυχὰ καὶ ἐμφυχα, τὰ δὲ ψυχῆς καὶ αἰσθησεως
 ἀμοιρα· καὶ τὰ μὲν σκιρτῶντα ταῖς μεταβάσεσι, τὰ δὲ δασμῶ
 φύσεως προσηλωμένα τῆ γῆ· ἔδει γὰρ τὸν πλῆτορ τῆς κτίσεως
 ἐν τοῖς κτιζομένοις ἐμφαίνεσθαι. Ὁ μὲν ἦν τῆς κτίσεως οἶκος,
 ὅπερ ἔφθῶ εἰπὼν, φιλοκάλως ἀπῆρτισο, καθάπερ τις

Ἐρώτος βασιλικὸς ἑκατομυθεὶς ποσειδωνίων τὸν βασιλεύοντα.
 ἔδει δὲ ἄρα καὶ ἀνδρωπον ποσειδωνίων τὸν πρὸ βασιλικῷ ἔρω-
 τῷ προσήκοντα. τί ἐν ὁ πάνσοφος δημιουργός; ἀμφω τὰ μέρη
 τῆς κτίσεως εἰς τ' αὐτὸ συνελευσας, ἐκ γῆς μὲν αὐτῆς σιναρ-
 μόζει τὸ σῶμα, ἀρχαίαν δὲ καθάπερ ἐν ξοάνῳ καλωπιθεύ-
 τι τὴν ψυχὴν ἐμπνέσας τῷ σώματι, ἐμφυχον ἔσῃσεν ἀ-
 δευάτα, πᾶσαν οὐκ ἔτι κτίσιν ἐν ἑαυτῷ περιεφύγοντα.
 γραεῖς γὰρ τῶν τῶν Ἄγγέλων ἢ πολιτεία, τῆ τῆς ψυχῆς
 συγγραμμά τοις ἐκεί δῆμοις ἐγγραφέστα. ποσειδωνία δὲ καὶ
 ὁ τῶν ὀραμισίων χορός, ἔργοις ὁμολογῶν τῆς φύσεως τὴν συγ-
 γραμμά, καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς γεωργῶν, τὸ γένος μαρτύρεται.
 Διὰ τῆτο καὶ μηδέπω πλαθεὶς ἀνδρωπος, σκέφει τιμᾶται τῷ
 πλαττοντος, καὶ βελούματι θεοῖσι σεμνικέται. ποιήσωμεν
 ἀνδρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν. πρεσβυ-
 τέραν τῆς πλάσεως τὴν τιμὴν ὑποδέχεται. ἔπω ὁ πηλὸς συ-
 ναρμόζεται, καὶ ὁ ἔρωτος παρασκυιάζεται. ποιήσωμεν ἀν-
 δρωπον Θεῷ μοιογενῆς οἰκητήριον. ποιήσωμεν τὸν Ἄδαμ,
 ἀφ' ἑπέρτις δεύτερος Ἄδαμ τῷ δημιουργῷ συγκαθεθήσεται.
 ποιήσωμεν ἀνδρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ καθ' ὁμοίω-
 σιν. ἐνταῦθα μοι συώτεινον, ἀγαπητὲ, τὴν ἀκτὴν. τῆς τῶν
 συγγραμμάς φύσεως τὸν θεταυρὸν μεταλλόμορον. ποιήσωμεν ἀν-
 δρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν. μία μὲν εἰ-
 κὼν ἢ πλαττομορῆ, ἐχέσας δὲ προσώπῳ μνήμη, ἀλλὰ τῶν
 ὑποστάσεων. κοινὸν τῶν τῆς θεότητος δημιουργημᾶ τὸ πλαττό-
 μορον, τῶν τῶν εἰκὼν ἐμφαίνει τὴν πλαττομορῆ, μίαν δὲ εἰκόνα
 τῆς τῶν τῶν ὑπάρχουσας. εἰ δὲ μία τῆς τῶν τῶν εἰκὼν, μία
 τῶν τῶν ὑποστάσεων ἢ φύσις. τὸ γὰρ τ' αὐτὸν τῆς ἐσίας ἢ τῆς
 εἰκόνας ἐσότης κηρύττει. πᾶ γὰρ ἐν εἰκόνι μιᾷ διαφορὰ τῆς ἀρ-
 χετύπῳ φύσεως ἀρεθήσεται; μία Θεότης, μίαν ἑαυτῆς εἰ-
 κόνα καὶ τὴν φύσιν ἀνέσῃσεν. ἔπειτα τὸν εἰκόνας ἀξία τιμη-
 θούται, καὶ αὐτῇ κατεσκευῆ τῆς πλάσεως κατεκόσμησεν. τὰ

μὴ γὰρ ἄλλα τῷ ζῶντι, ἢ τῷ ὅλῳ σώματι τὴν γλῶσσαν
 ἐπισύρειται, ἢ βαδίζειν, ἀλλ' ἔρπειν κληρωθέντα νόμῳ
 τῆς φύσεως, ἢ πρὸς τὴν γλῶσσαν κατακλύπτει, τὸ μηδὲν
 κληρὸν ἔχειν ἐν ἔρανῳ, ἀλλὰ τῷ χήματος μαρτυρέμενον.
 ἀνθρώπος δὲ μόνος ἐμφαίνει ἀπὸ τῆς πλάσεως τὴν δύνα-
 μιν αἰσθητικῆς. ὁρθίος πρὸς ἔρανόν ἀνατείνεται, ποσὶ μὴ φαύων
 τῆς γῆς, ὡς ἐν αὐτῇ τέως στροφόμενος· τῷ δὲ προσώπῳ
 πρὸς ἔρανους ἀφίδας αἰρόμενος, ἡδὴ δὲ καὶ χεῖρας ἐκτεί-
 νων, τὴν ἐν ἔρανῳ παρὰ φαντάζεται, τὴν τῷ Παύ-
 λῳ, πρὸ τῷ Παύλῳ φωνὴν ἀνακράζων· ἡμῶν τὸ πολί-
 τείμα ἐν ἔρανοῖς ὑπάρχει. ὡς ἐν θρόνῳ καθεζόμενος
 δείκνυσιν ἔργοις ἀπὸ τῆς ἀξίας τὴν εἰκόνα τῆς κτίσαντος, τοῖς
 πράγμασι ὡς χρώμασι τὸν πεποιηκότα μιμνήμενος· κτίζειν
 ἢ καὶ ἕως ἐπιχειρεῖ, καὶ δημιουργεῖν ἐπιθυμεῖ, καὶ οἶκον συμ-
 πύγνυται, καὶ σκάφος τεκταίνεται, καὶ κλίνας ἀρμόζεται, καὶ
 ἔαπέζων πύγνυται, καὶ παίζων ἐν τῇ κτίσει, τὰς χεῖρας μι-
 μεῖται τῷ πλάσει. πάλιν ἀνθρώπος πατὴρ γίνεται, καὶ υἱὸς
 ὑποτίκτεται τοῖς θεοῖς μόνος τετιμημένος ἀξιώμασι, καὶ ὀνό-
 μασι, καὶ τὸν ἀχρονον πατέρα χρόνῳ, καὶ κλήσει μιμεῖται, καὶ
 υἱὸς μετ' ὀνόματι ἐποιομαίνεται, τὸν ἀπαθῶς υἱὸν εἰκονίζων
 ἐν πάθει. πάλιν Βασιλεὺς ἀληθὴς, καὶ νομοθέτης Θεός,
 ὡς μύρια μὴ μυριάδες λειτουργῶσιν Ἀγγέλων, μύρια δὲ
 μυριάδες πειθαρχῶσι προσάττοντι. δείκνυσιν δὲ καὶ ἔτος ἐν
 ὑπὸ κράτος, καὶ σωέχει νόμοις στρατόπεδον, καὶ δικάζει
 τοῖς ἀνθρώπων πλημμελήμασιν ἀνθρώπος, καὶ λόγον ἐκφέ-
 ρει, καὶ ἀποφάσει σεμνυέται, ἐν τῇ τῷ πραγμάτων σκιά
 τὸν ἀληθῆ βασιλέα χηματιζόμενος. ἀλλ' ὁ μὴ πλεῖστον τῶν
 πλάσαις χειρῶν τὴν ἀνθρωπότητα, κυμαίνει ταῖς χερ-
 σίν· ἡμῖν δὲ νῦν συσέλλει τὸν λόγον ὁ καιρός· αὐθις δὲ τὸ
 χεῖρος ὑμῖν ὑποτίσομεν, συνεργείας τῆς χάριτος αὐτοῦ. Χει-
 ρῶ Ἰησοῦ· ὡς ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΔΑΜ.

Ο Ἰδὼν ἡμεῖς ἐμαυτὸν τῆς κτὶ τοῦ Ἀδάμ διδασκαλίας
χειρογραφήσας, καὶ τὸ γένος ὀπιγινώσκων, τῷ μεγέ-
θει τῶν γένων παράτομαι. ἀλλ' ἐπειδὴ περ σφοδροὶ μὲν ὑμεῖς
ἐρασαὶ μαθημάτων, καὶ τῆς ὑποχέσεως ἀπαιτῆται δεινοὶ κα-
θυσήκατε, ἡμεῖς δὲ πρὸς καταβολὴν ἀθουεῖς, φέρει τὸν
Δεσπότην Χριστὸν συνεργὸν φρεσὶν πρὸς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν
ἐκετὸ δόσωμεν. εἰ γὰρ χαίρει τὰ τῶν ἀμαρτιῶν ἐγγραφαὶ γίζων,
πολλῶν πλέον εὐφραίνεται τὰ τῆς διδασκαλίας συγκαταβάλ-
λων ὀφλήματα. Δεῦρο δὲ ἐν Ἀγαπητῇ, τῇ κτὶ τοῦ Ἀδάμ συγ-
γραφῇ τὸν νῦν ἀχολήσωμεν· εὐκαιρὸς γὰρ ἡ πόλις τῆς κτὶ νηθείαν
διήγησις· ἐπειδὴ καὶ ταύτῃ ἐν ἐκδοθείσῃ μὲν τῶν ἄλλων φυτῶν
φυλάττειν ὁ Ἀδάμ ὑπεδέξατο· καὶ τῇ τῆς ἀπολαύσεως ἐξουσία
καὶ ὁ τῆς νηθείας νόμος πρὸς αὐτὸν ὑπεγράφετο. ἀπὸ παντὸς γὰρ
ξύλου τῆς ἐν τῇ Παραδείσῳ βρώσει φαγῆ, ἀπὸ δὲ τῶν ξύλων
τῶν γινώσκων καλὸν καὶ πονηρὸν, ἔφαγεθε ἀπ' αὐτῶν. πρώτη
Βασιλέως ἀγαθὰς, φοβῶν χαρίζομένη, καὶ νηθείαν νομοθε-
τήσα· ἔχε φησὶ τῶν ὄλων τὴν ἐξουσίαν, ἐν ᾧ ἀφίσασο μόνη·
ἡ χεὶρ ἐκτεινέτω πρὸς ἅπαντα, καὶ συσπλέτω πρὸς εἴ· ἔ-
φθονήσας ἐκώλυσα τὴν ἀπόλαυσιν, ἐδὲ ἐμαυτῶν τὴν βρώσιν
καμιλόμομος· ἐμοὶ γὰρ φύσις ἀνευθεῖς καὶ πρὸς ἅπαν πάθος
ἀχειρώτος. ἀλλ' εἴνα ἐνοῶν τὸν κωλύσαντα, γνωρίσῃς τὸν χα-
ρηγῆσαντα· καὶ ἡ τῆς ἐν ᾧ ἀποσέρησις, φησὶ σοὶ τὰ τὰ ὅλα δε-
δωκᾶτος ἐπιμνήσις· εἴνα μὴ πάντοθεν ἡ φύσις τῶν ἐρρέεσσα, λι-
θόση τὴν μνήμην τῆς χάριτος, εἴνα μὴ τῇ ἀπλησίᾳ τῆς βρώ-
σεως ὀλιθώσῃς πρὸς ἀγνοίαν. Τὰ μὲν ἄλλα τῶν ζώων ἐδὲν
καὶ φῶν ἀγαπλάτων ὁ δημιουργὸς, νόμοις ἀκινήτοις ἐδὲσε φύ-
σεως, καὶ πραίρεσις ἐκ ἑστὶν αὐτοῖς ἐπ' ἄμφω τὴν ἐξουσίαν με-

εἴσοσα, ἔδὲ λογισμῶν ἀφαιρῶν ζυγοποιῶσα τῶν πρακτικῶν
 τῶν αἵρεσιν. ἀλλ' ὁμῶς κελεύει φύσιν, καὶ εἰς τὸ πράττειν
 ἐπιείγεται, μὴ πολυπραγμονεῖται τὸ πρόσαγμα. ἀνδρώπῳ
 δὲ λόγῳ τετίμηται, καὶ προαιρέσει κεκοσμηται, καὶ αὐτεξουσίᾳ
 γνώμῃ ἀσράπτει, βαλήματι ἀδύλωτον ἔχων τὸ φρόνημα,
 αὐτοδέαστον ἔχων τῶν προθέσιν, ἀβίαστον δεικνύς τῶν πρακ-
 τικῶν τῶν αἵρεσιν. ἐπιεικῶς τὸ μὲν ἐκλέγεται, τὸ δὲ πρὸς τὸ
 δοκῆν πᾶσι πέμπεται. καὶ τὸ μὲν ἀποτρέφεται, τῶν δὲ προ-
 σίδεται. καὶ βασιλευσίων αὐτεξουσίᾳ βαλόμεναι, πλετεῖται τῶν
 τῆς γνώμης αἵρεσιν. Διὰ τῆτο διδῶν νόμον Θεός, ἐκ ἀνάγκης
 κίω πρὸς τὸ πράττειν προσίδησιν, ἀλλ' ἐντέλλεται τὰ δοκῆν-
 τα, καὶ τῶν θέλει τῶν πράξιν ἀφίησι. καὶ ὁ προσαιτούμενος
 πᾶσι δράμῃ τὸ πρόσαγμα, ἔδ' ἔπος μεταλλάττει τὴν φύσιν,
 ἔδὲ νομοῖς, ἀνάγκης δεσπόζει τὸν πᾶσι κέσσωται, ἔδὲ ἀφαιρεῖ
 βία τῶν χάριν, ἔδὲ πᾶσι τὰ τὸ δῶρον ἀνάγκη, ἔδὲ νοθεύει
 τῶν γνώμης πᾶσι ἔπων τῶν φύσιν· ἀλλ' ἔων τὸ πᾶσι λογισ-
 μῶν αὐτοδέαστον, σωφρονίζει τιμωρίας τὸν πλημμελήσαν-
 τα. τῶν δὲ κρατῶντι λογισμῶν τὰς τῶν σώματος κωίτας ἐπέξε-
 ψε, καὶ καθάπερ ἄρματι τῶν σώματι τῶν ψυχῶν κωίτου βῆ-
 σῆσας, τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς ἐλαύνει πᾶσι κελεύεται. ἐν-
 ταῦθα τὸν κωίτου, εἰ μὲν νήφων ὁ λογισμὸς ἀνέχη τὰς κωίτας τῶν
 σώματος, ἔχει δρόμον προξενῶντα τὸν σέφανον. ἐπιεικῶς ἀ-
 ξας δὲ καθάπερ ἵπποις τοῖς πάθεσιν, ἔλαθον αὐτὸν καὶ
 κρημνῶν, καὶ δυσχερείας φερόμενος, καὶ τελότατον καταβλη-
 θεῖς, ἔλκεται κεκοσμημένος, ἀχμαλώτος ἄρματος οἰκῆς
 γρόμενος, καὶ συρόμενος κέκραγε· ταλαίπωρος ἐγὼ ἀνδρω-
 πῳς, τίς με ρύσεται ἀπὸ τῶν σώματος τῶν θανάτου τέτη; προ-
 δῶς ἦν ῥαθυμία. τῶν διαποτεῖαν, γίνεται δῶλος πηδῶν· καὶ
 πάθεσιν ἀλογίσοις ὁ λογισμὸς παραχωρήσας τὸν δρόμον,
 δῶλος ἠλέγχθη τῶν τύπων, ὑφ' ὧν ἐπάχθη δελευέθαι. πρὸς τοῖ-
 νων τῶν ἄλλοις, αἷς Θεός τιμήσας τὸν ἀνδρωπῳ φάινεται, καὶ

λογισμῶν αὐτεξουσίᾳ δωριῶν ἀμφιέσας, δέδωκε νόμον αὐτοῖς,
 γυμνάζων τὴν αἴρεσιν. ἢ καθάπερ ἐν δέλτῳ, τῷ φυτῷ δια-
 γραφῆς τὴν ἐντολήν, τὴν ἐνδον κρυπτομένῳ διαγνώσιν αἰ-
 κίνησεν, ὑπακοῆς ἢ παρακοῆς διαφορὰν ὅτι τῷ ξύλῳ προσ-
 γραφῆς· ἐντεῦθεν γινώσκον καλῶ ἢ πονηρῶ τὸ ξύλον ἐπιγο-
 μάζεται. ἀφ' οὗ γὰρ ἄτος ἐδιδάχθη, ἐπὶ τῶν τῷ ξύλῳ ἐ-
 κλήθη, ἢ ἢ τῆς διδασκαλίας τῷ φυτῷ προσηγοῖα. ἐκεῖ γὰρ,
 ὡς ἔφω, τῷ Ἀδάμ ἡ γινώσις ἐμελετῆτο, ἢ τὸ λογικὸν ἐγυ-
 μνάζετο. ὑπὸ παντὸς ξύλου τῷ ἐν τῷ Παραδείσῳ βρώσει φα-
 γῆ. ἀπὸ δὲ τῷ ξύλῳ τῷ γινώσκειν καλὸν ἢ πονηρὸν, ἐφάγε-
 θε ἀπ' αὐτῶ. ἔχε τὴν ἀπόλαυσιν ἀμετρον, σῆσον μόνον τὴν
 χεῖρα πρὸς ἄτοπον βρώσιν ἐπιγινόμενῳ. δεῖξον τῇ τῷ νόμῳ
 φυλακῇ τὴν τῷ νόμοθέτῃ τιμὴν. ἴδω τὴν γνώμην, ἵνα θαυ-
 μάσω τὸ φίλτρον. δίδεμοι χάριν, τὴν χεῖρα συσείλας. τὸν
 ὄλε Παραδείσεω δοτῆρα, ἐνὸς ξύλου μόνου προτίμισον. σὲ δι-
 καστὴν τῆς ἐμῆς ἐποιήσάμην τιμῆς. ἀμείβε τὸν δ' ἐργέτῳ πε-
 ριφρονήσει τῆς γνώσεως. δια τῷ τὸν θάνατον φόβον τῷ νό-
 μῳ προσήνεγκα, βοηθῆντά σοι πρὸς τὴν παράνομον ὄρεξιν.
 καὶ ὁ λογισμὸς πρὸς αὐτὴν ὀλιθαίνῃ, τῷ φόβῳ σπείζεται.
 νεῦρον γὰρ πρὸς ἐγκράτειαν ὁ τῆς παραβάσεως φόβος. σὺ δὲ μὴ
 φόβῳ τὴν τιμὴν, ἀλλὰ πόθῳ προσέεγκε. φυτὸν γὰρ μεῖζον
 τῷ Παραδείσεω λαμπρότερον. δρέφομαί σε καὶ γὰρ τὴν ὑπα-
 κοήν, ὡς καρπὸν ἀγαθὸν τῆς προαιρέσεως. προσέεγκέ μοι
 δῶρον τῆς γνώμης. ἀπὸ παντὸς ξύλου τῷ ἐν τῷ Παραδείσεω
 βρώσει φαγῆ, πλάτυνον τῆς ἐπιθυμίας τῆς ὄρεως· νικῶ γὰρ σε
 τὴν χρείαν, ἢ τῆς χορηγίας δαφίλειαν. ἀντὶ πλάτῃ ταῖς ἐπι-
 θυμίαις Παραδείσεως· ἀλλ' ὅτι τὸν νόμον γεγραμμένον ὄρεως,
 ἐκεῖ τὸν πόθον ἀνάσειλε. παραιτῶ ἀφὴν τῆς τροφῆς, ὡς ζωῆς
 δηλητήριον· ἀπὸ σφραγῆ τὸ βλέμμα χειραγωγῆν πρὸς παραβά-
 σιν· φεύγε τὴν θέαν, ἵν' ἔχῃς τὸ σώζεσθαι. Ἀπὸ παντὸς ξύ-
 λου τῷ ἐν τῷ Παραδείσεω βρώσει φαγῆ. ἀκόλαθος ἐτόμος τῷ

χόνη, πόσφορα τῶ καιρῶ τὰ ἐντάλματα. ποῖον ᾧ αὐτὸ νόμον
 ἤρμοσε; τὸ μὴ φονείης; τίνα; ἢ θηρί; μὴ κλέψης; τὰ
 τίνος; ἢ μὴ μοιχδέσης; τί τίνος; ποῖον ᾧ αὐτὸν κάλ-
 λυς βέλος ἐτύξουσεν ἕτερον, ἵνα τί τὸ βολίω φυλαξάμενος, φύ-
 λαξ γυίνεται τῷ προσάγματος; πῶς μὲν ὁ Ἀδάμ ἀκινδύ-
 νως ἀπήλαυε, ἢ τὸ ἀβλαβῆς ἢ ἔσφυη, ἀμικτος ὀφιδέας ἔσ-
 ἀλλ' ἢ γειρον ἢ θεῶα πρὸς βασκανίαν τὸν διάβολον. ἢ πλη-
 γαῖς οἷς ἐβλεπον, ἀντιπλήττειν πειράται τὸν πλῆττοντα.
 Εἶδε πάσης πίστεως ἐξουσίαν ἀμέρισον· εἶδε θαλάττης δε-
 σποτείαν ἐγκειραθεῖσαν, ζώων ὑποκυπτάσας ἀγέλας, Πα-
 ράδεισον οἰκητήριον, νύμφῳ χειρὶ πλατομένῳ Θεῷ. ποῖ-
 κα διδομένῳ τὸ κτίσιν, νυμφοσολῆντα Θεόν· ἢ φθόνῳ
 βαλλόμενος, ὅφιν ὁ θηριώδης ἐνδύεται. ὄφως ἰώιοχος, μὴ
 τί τὸ αἶρος ἰώιοχείων καθίσταται, πρᾶξουσιν ἀτίμοις ἐπισυ-
 ρόμενος. ὁ ᾧ προσκρέων Θεῷ, ἢ πορὸ τῆς τιμωρίας, τιμω-
 ρίαν ἔχει τὸ ἀτιμίαν. ἔτω τοίνυν ὄφως ὑποκειτῆς γενοῦσας,
 πρᾶσσει τὰς ἐπιβελομενῶσι, τὸν κηδεμόνα μιμνήσκων, ἢ
 τῶ Ἀδάμ πῶς ἀφείς τὸ τῆς συζυγίας δὲ χείρωτον, ἕτερον πε-
 ρεξέρχεται μέρος. ἀπὸ τῆς πλοῦρας τοιχωρυχεῖν τὸν ἀνθρώ-
 πον ἀρχεται. τί ὅτι εἶπον ὁ Θεός, εἴ μὴ φάγητε ἀπὸ τῶ ξύλου
 τῶ ἐν τῷ Παραδείσῳ; ὑποκείνεται φιλασθραπία ὁ πρὸς φό-
 νον δραμῶν, ἢ συγκρέειν ἐπιχειρεῖ τὸν οἰκέτῳ πρὸς τὸν Θε-
 σότῳ, συμπαθείας προχῆματι. εἶδον ὑμᾶς, φησὶν, ὅν
 ἀγαθῶν πρᾶξία τυχεῖν εἰ πολυμέντας, ἢ συμπαθείσας ἐλή-
 λυθα. εἶδον ἐν μίσῳ Παραδείσῳ λιμώττοντας, ἢ τὸ λυ-
 πῳ μειζόμενος ἦλθον. τί ᾧ, εἶπέ μοι, βαλλόμενος ὁ Θεός
 τί τὸ βρῶσιν ἐκώλυσε; τί δείξας τὴν θεῶα, τῆς πείρας ἐσθ-
 ρησε; τίνι παμίδεται τί τὸ ἀπὸ λουσιν; τίνι φυλάττει τὸ δῶ-
 ρον, ὑμῶν ἀφαιρέμενος; ἀμεινον ἰώ, εἴ μὴ ἐδεδάκει, ἢ δεδα-
 κῶς ἐκώλυσε. Παράδεισον ἔδωκε, ἢ τὸ βρῶσιν εἰ συλεχῶρη-
 σε; Ταύταις ταῖς φωναῖς πὴν ἀκόλῳ ὑπεργάζεται, ἢ πολιορκεῖ

τὸν λόγον, καὶ κυμαίνει τὴν γνώμην· ἐπληξεν τὴν ἀκοίαν, ἵνα
 βλάβῃ σικεΐδισιν, ἀλλ' ἄποκρίνεται πρὸς τὸν ἐπιβελον ἢ
 γυνὴν, καὶ διορθῶσαι τὸν ἐπιβελόντα βέλεται. τί σαυτὴν,
 ὦ γυναι, μοιούεις ταῖς ἀποκρίσεσιν; ἐφώρισας τὸ ψεῦδος;
 φεῦγε τὸν τῷ ψεύδους ἐργάτῳ, ἀποσρέφει τὸν τῷ ψεύδους πα-
 τέρα, ἀντίστονον αὐτῷ ταῖς μηχαναῖς τὴν σιγῆν, ἀπορριπτον
 αὐτῷ ποίει τὸ βέλος, τὴν ἀκοίαν ἀποφράξασα. ἀπὸ παντὸς,
 φησι. ξύλα τῶ ἐν τῷ Παραδείσῳ βρώσει φαγόμεθα, ἀπὸ δὲ
 τῶ ξύλου τῷ γινώσκων καλὸν καὶ πονηρὸν, εἶπεν ὁ Θεός, ἐφα-
 γόμεθα ἀπ' αὐτῶ ἢ δ' αὖτὴν ἡμέραν φάγηθε, θανάτῳ ἀποθα-
 νεῖθε. ἐγύμνωσας σαυτὴν, ὦ γυναι, τῶ ὄπλων, Θεῶ φω-
 νῆν τῷ δὲ βόλῳ καταπισθείσασα. τί ἐν ἐκεῖνος; ἐθανάτῳ
 φησὶν ἀποθανεῖθε. ὦ γνώμης μιανῆς, καὶ φωνῆς πολυμῆς.
 Θεὸς τοῖς πᾶσι βῆσι θάνατον ἀποφαίνεται, καὶ δὲ βόλος ζῶν
 τοῖς πᾶσι νομοῖσιν ἀπεπαγγέλλεται· ἐθανάτῳ ἀποθανεῖθε.
 κλέπτει τῶ θανάτῳ τὸν φόβον, ἵνα λησθήσῃ τῆς ἐπιτολῆς τὴν
 ἀσφάλειαν. νοθεύει τὴν τιμωρίαν, ἵνα πρὸς πᾶσι νομίῳ
 προξέψῃται. σαλεύσας τὸν φόβον, γυμνώσας τῆς τιμωρίας,
 σαλπίζει τὸν καὶ Θεῶ πόλεμον. ἴδει γὰρ ὁ Θεὸς ὅτι ἢ αὖτὴν ἡμέ-
 ραν φάγηθε ἀπ' αὐτῶ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ
 ἴσεθε ὡς Θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν. φθόρον, φη-
 σὶν, ὑμᾶς, ἐπὶ πόθῳ τῶ δένδρου κεκάλυκτον. ἀπεσέρησε βρώ-
 σεως, ἵνα καλύσῃ θεόπιτος· τί ἐν φθίγει, ὦ γυναι, φυτὸν,
 δι' ἐθνήσῃ Θεός; τί πᾶσι τεῖθε βρώσιν, δι' ἵσοι τῷ προ-
 τῶσαντι γίνεθε; ἀληθῶς ἀνθρωποκτόνος καὶ ἀπ' ἀρχῆς· ἐ-
 πειδὴ γὰρ δυσὶ τέτις τῶ πᾶσι τὸν Α' δὲ μὲ ὄρων ὠχυρωμένους,
 θανάτῳ φόβῳ, καὶ ζωῆς ἐπαγγέλμασιν, οἷς αὐτοῖς ὁ Θεὸς προ-
 λαβὼν ἠσφαλίσατο, μιρεῖται τὰ αὐτὰ καὶ αὐτοῖς· καὶ τῷ μὲν
 θανάτῳ τῶ, ἐκ ἀποθανεῖθε, προβάλλεται, ἀπὸ δὲ τῶ ξύλου
 τῆς ζωῆς, ἴσοθεοῖς ἐλπίσιν ἐπτέρωσεν, ἵνα λύσας τὸν φό-
 βον, καὶ ταῖς ἐλπίσι φαντάσας, δὲ κόλως συλλύσῃ τὸ πρὸς αἴ-
 μα,

μα, ἐργασίημιον παραβάσεως τὸν Παράδεισον ἐργαζόμενος·
 Ἐσέθε ὡς Θεοί. Ταύτῳ μοι παρατίρει τῆς λέξεως τὴν ἐπι-
 βελίω, ἀδελφε, πάσης ἀσεβείας μητέρα καὶ ρίζαν ὑπάρχου-
 σαν. ἑλλωισμός γάρ δι' αὐτῆς ἐβλάσησε, καὶ αἰ τῆς ἀσεβείας αἰ-
 ρέσεις ἐπιϋθον ἐπέχθησαν. τὸτο γέγονεν αὐτῷ πρωτότοκον
 καὶ τῆς ἀληθείας μηχανήμα, τὸ πείσαι διωηθῆναι τὸς ἀνθρώ-
 πους γυμνὴν τὸ θεῖον νομίζεσθαι. τὸτο πορὸς τὴν τῆς εἰδώλων
 κατείνωσιν τὴν τῶ Θεῷ κλήσιν κατλίεγε. Διὰ ταύτῳ τὴν
 φωνὴν τὴν κτίσιν εἶπαι Θεὸν ἐφαντάθησαν. ἔχ' ταύτῳ καὶ
 Ἀρειοὺς τὴν φωνὴν κτίσμα τὸν Υἱὸν δογματίζειν ἐτόλμησε. ἔχ' ταύ-
 τῳ Εὐνόμιος τὸν Υἱὸν ἕξ ἑκ ὄντων ἀπεφίνατο. ἔχ' ταύ-
 τῳ Ἀπολλινάριος τὸν Θεὸν ἀνθρώπον γνέσθαι νομόμικον.
 ἀνελε τὸ, ἔσθε ὡς Θεοί, καὶ πορὸς ῥίζος ἑλλωισμός ἀναρπά-
 ζεται. ἀνελε κτίσμα τὸ θεῖον νομίζεσθαι, καὶ πᾶσα πέπτωκεν
 αἴρεσις, ἢ ᾧ πολεμῶσα. ἐκεῖνον ἔχασιν ἐργάτῳ οἱ γέροντες
 καὶ σιῶθεσι καὶ πάθος τῷ θεῷ προσάπτοντες· ἔσθε ὡς Θεοί·
 φαντάζει θεότητα, ἵνα καταδικάσῃ θνητότητι, καὶ εἶπεν ἂ ἡ-
 θελον· εἶδε γάρ, φησιν, ἡ γυνὴ, ὅτι ὠραῖον τὸ ξύλον εἰς
 βρώσιν· καίτοι καὶ πορὸτερον ἔβλεπεν, ἀλλ' ἔκαθάρσε τὴν πᾶ-
 θος τότε τὸ βλέμμα. ἀδελωτον εἶχε τότε τὸν λογισμὸν κα-
 θαρότητι. τῆς δὲ ψυχῆς πεδηθείσης, ἐκοινώνει τὴν πᾶθος ἡ
 θέα. οἷα γὰρ τῆς ψυχῆς τὰ βελάματα, τιαῦτα τὴν σώματος
 τὰ κινήματα. εἶδεν ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν. ὦν ἕκ εἶ-
 χε τὴν πείραν, τῶν θαυμάζει τὴν γεῦσιν. καὶ λαβῶσα τὴν
 καρπὸν αὐτὴ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀδελῷ αὐτῆς. Τί ποιεῖς ὦ
 γυνὴ; θάλπειν ἐπέχθης, καὶ ἐπιβελάειν ἐπέχθης; κοι-
 θωνός τῆς ζωῆς ἐπλάσθης, καὶ θανάτου πρόξενος ἀπηλέγχθης;
 μέλος ἐλίφθης, καὶ ὡς βέλος ἐπέμφθης; τί ἔν τὸ τέλος; καὶ
 ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, καὶ ἔρραφον φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίη-
 σαν ἑαυτοῖς περιζώματα. ἦδη τὸν καρπὸν τῆς ἀπάτης ἐβύγη-
 σαν. ἔρραφον φύλλα συκῆς. αὐτοὶ γυμνωθεῖντες, γυμνήσι
 τῷ

τὰ δένδρα. ὡς ἔφυτον πλημμελήσαντες, παρὰ φυτῶ τὴν σκέ-
 πην δανείζονται· ὅν τέτοις μὲν εἰν οἱ τῶ γούνας πατέρες· ἐγέλασ-
 δὲ ἄρα ὁ Διάβολος, αἰχμῆ μολυβῆς τῆ Θεῶ τὴν εἰκόνα.
 Τοιαῦτα γὰρ τὰ Διαβόλητα μηχανήματα· μεθ' ἡδονῆς τιφώ-
 σκει, καὶ μετ' αἰχμῆς ἐλέγχει· ὡθεῖ πρὸς πτώσιν, καὶ σιλι-
 τολοεῖ πεσόντας· οἰκτεῖρας δὲ τὴν ἀπάτην Θεός, πρὸς διόρ-
 θωσιν ἔφεχε· ἔφεχε δὲ, ἐ τόπον ἀμείβων, ἀλλὰ ἄρα τινος
 φοβεράς ὄψεως τὴν παρκοσίαν πεισέμενος. Οἱ δὲ τῶ φόβῳ
 πληγυότες, ἑαυτὸς κατηγορεῖ, καὶ μάρτυρας τῆς παραβάσεως
 ἔχοντες, φυγὴν ἑαυτῶ καταψηφίζονται· φοβήσας δὲ τῶ τῆ πε-
 ριπάτη κτύπῳ Θεός, τῆ κλήσει φιλανθρωπύεται, λέγων·
 Ἀδάμ, Ἀδάμ, πῶ εἶ; ὡ φιλανθρωπίας διαπότι· ὡς ἀ-
 γροῶν ζητεῖ, ὅν αὐτὸς ἐφυγάδουσε, καὶ ὡς ἐχ ὄρων καλεῖ ὁ
 τοῖς πᾶσι παρών· Ἀδάμ, Ἀδάμ, πῶ εἶ; πῶ μοι τῶ ἐμῶν
 χειρῶν τὸ πλαστέργημα; πῶ τῆς ἐμῆς ἀξίας ὁ ἐμφυχος ἀν-
 δειάς; πῶ τῆς ἐμῆς φυτργίας ὁ φύλαξ; Ἀδάμ, Ἀδάμ, πῶ
 εἶ; θρίωάδης ἐκ φιλοσοργίας ἢ κλήσις· πῶ εἶ; πῶ σοι τῆς
 ἐμῆς ὀμιλίας ἢ παρρησία; πῶ σοι τῆς πρὸς ἐμὴ σικηθείας τὸ
 θάρσος; πῶ σοι τὸ τῆς ἀξίας ὕψος; ἀντί φίλης δραπέτης; φά-
 νηδι καλῶντι· δεῖξον τῶ ἰαξῶ τὸ τῆς παραβάσεως ἔλκος·
 δεῖξον τὴν πληγὴν τῆς γυμνώσεως· ἔχω γὰρ φάρμακα, τῶ
 ψαύματος ἰχυρώτερα· ἔχω βοηθήματα, δι' ὧν θεραπεύσω
 τὰ τῶ ὄψεως δήγματα· πῶτοις θεραπεύσας τοῖς ῥήμασι, προκύ-
 πτει κρυπτόμενος, καὶ πολμῶ τὴν ἀπόκεισιν, τοιαῦτα κατ'
 ἑαυτὸν βελοσάμενος· ὅλως ἀξιοὶ με κλήσεως ὁ Θεός, καὶ φωνῆ
 καὶ μεταπέμπεται, καὶ ἐ σκηπτὸν ἐπαφίησιν, καὶ ἐπάγει θά-
 νατον, ὅν καὶ προηπέλησεν· ἐκὼν ἐπακέσω βοῶντος, μὴ
 προακέσας νομοθετῶντος· τὴν φωνὴν σε ἠκυσσά φεμιπατῶντος,
 καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην· ἐ χρεία μοι ῥημά-
 των κατηγορέωντων, αὐτοπρόσωπον φέρων τῆς ἀμαρτίας ὅτι τῶ
 γυμνώσει κατήγορον· Τί ἐν ὁ Θεός; τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι
 γυ-

γυμνός εἰ; εἰμὴ ἄπο τῆς ξύλης, ἢ ἐνετειλάμην σοι τάδε μόνον
 μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτῆς ἔφαγες; ὡς δικαστὴς ἦλθε, καὶ ὡς ἰα-
 τρὸς ἐρωτᾷ, καὶ δικάζειν ἐλθὼν, ὡς φίλω ποροσνειδίζεις· αὐ-
 ται λέγων, τῆς παρ' ἐμῶ σοι δωρεῶν αἰ ἀμοιβαί; ταῦτα τῆς
 παρεργημάτων καὶ χαλεπήσια; ἔπος μὲν ἄπολογίας ἄπορεῖ,
 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα μεταφέρει τὸ τὸλμημα, τὴν τῆς βίης κοι-
 νωνίαν τῆς ἐγκλήματος ποιησάμενος αἴτιον· ἢ δὲ πρὸς τὸν ὄφιν
 μεταφέρει τὰ πταίσματα· Θεὸς δὲ σωφρονίζων τὸς ἀπατηθεύ-
 τας, κολάζει τὸν ἀπατήσαντα· Εἶπε γὰρ κύριος ὁ Θεὸς τῷ
 ὄφει· ὅτι ἐποίησας τὸτο, ἔπικατέρατος σὺ ἄπο πάντων τῶν
 ἠτιμωῶν τῆς γῆς· ἢ μὲν ἄποφασίς καὶ τὰ φαινομένη ὄφρα φέ-
 ρεται, ἢ δὲ τῆς ἀποφάσεως πόλασις καὶ τῆς ὑποναντίας ἐκπέμ-
 πεται· δι' ἣ γὰρ ἠπάτησε, δεῖ τῆς κολάζεσθαι· τῆ δὲ γυναῖκα
 εἶπεν· ἐν λύπῃς τέξῃ τέκνα· ἢ τῆς ἐντολῆς καρπὸς μὴ φει-
 σαμένη, πῶς τὸς ἑαυτῆς ἀνάσχη καρπῶς· τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶ-
 πεν· ἔπικατέρατος ἢ γῆ ἐν πῶς ἔργοις σου· ἔσφης ἐφαίης ἀ-
 νάξιος, τοῖς πῶς γὰρ ἰδρῶσιν ὑπάρξεις κατέρατος, καὶ πό-
 νοις μεθήσας τῆς ζωῆς σου τὸν χρόνον, τάφον οὐρήσεις τῆς βίης
 δεῖδοχον· αὕτη τῆς καὶ τῆς πορογόνων καταδίκης ἀπόφασίς·
 σὺ δὲ μὴ ῥίψῃς τὸς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας· ἢ γὰρ ἔσπεν ὁ Θεὸς
 ἄχρη τῆς κατέρας καὶ ποράγματα· ἢ κ' ἀφῆκε χρηστῆς ἐλπίδος
 ὁ Θεὸς τὴν φύσιν χηρόσασσαν· Χεῖς ἔδ' παρὰ σία τῆς τῆς πορω-
 τοπλάσε λαιμαργίας ἰχυρωτέρα· καὶ τῆς τῆς ἀνθρώπων δεῖ
 πῶς ἀνὸς βραύσεως ἀπατηθείσης, τὴν τῆς ἀνθρώπων ἀπαρ-
 χὴν ὁ μονογενὴς ἐνεδύσατο, καὶ τὸν δεύτερον Ἀδὰμ πῶς βάλ-
 λεται, φαρμάκοις ἐναντίοις θεραπεύων τὰ ἔαύματα· ἀπέσπ-
 σε Παραδείσῳ τὴν ἔρημον, τῆς ἔσφης, τὴν νησεῖαν, τῆς δεῖ
 ὄφρα ἀπάτη, τὸ δὲ ἀνθρώπου μὲν τῆς Διαβόλου ἔσπμιον, ἀν-
 τὶ τῆς Εὐας, Παρθένου χεῖς κατέρας ἀδύνασαν, καὶ τὸν
 παρθενικὸν λύπης ἀρχαίας ἐλόθερον, καὶ κέρων ἀνύφροτον,
 ἀθάνατον νυμφίον ἀνήσασσαν· ἔπος ὁ δεύτερος Ἀδὰμ ἀπέ-
 τέχ·

τέχθη, ἀντὶ Παραδείσου πρὸς Οὐρανὸν ἀνώχθη· ἐκεῖθεν
 πορεύει τὸ ἔθνος, ὡς τὸ Παῖδος ἐπακίων· καὶ θὰ εἰ
 δεξιῶν με, ἕως αὐτῶσιν οἱ ἐχθροί σου ὑποπόδιον τῆς
 ποδῶν σου· ὡς ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΩΕ.

Ὁ ὁσος ἐνείθεός σου πρὸς μὲν δικαιοσύνην πόθος, πρὸς δὲ
 ἀδικίαν ἀπέχθεια, κηρύττει τῶν φανῶς ἡ κτὶ τὸν Νῶε
 διήγησις. ὁ μὲν γὰρ ὅτε μόνος ἐν ναυαγίᾳ τῆς κτίσει τῶν μεσῶν
 ζετο, σινέμπορον εἰς σωτηρίαν τὴν δικαιοσύνην δράμνος,
 τῶν καὶ πολυαἰθραποὶ δῆμοι πελάγῃσιν ἀφειδῶς κατεκλύ-
 ζοντο, ταῖς τῆς ἀδικίας κολάσεσι βυθίζόμενοι. καὶ μοι δο-
 κεῖ τῶν μελλόντων κειμένων, καὶ τῆς ἐχάτης καὶ φεικῶδες ἡμέ-
 ρας εἰς τὴν πίσιν καὶ μνήμην ἀγαγεῖν ὁ Θεὸς τὰς ἀνθρώπων
 βυθόμενος, τὸν παῖδημον ἐκείνον εἰργάσατο κίνδυνον, ἵνα ἡ
 ὄψις μαρτυρῆσαι τοῖς παῖθεσι, φυλάττη τὸν φόβον εἰς σωτη-
 ρίας ἐφόδιον· ἵνα τὸσαύτης κολάσεως τὴν ἀσέβειαν μητέρα γι-
 νῶσκοντες ἀνθρώποι, δέει τῆς τιμωρίας τὴν φυγὴν παραγμα-
 τούωνται. εἰ γὰρ ὁ τῶν ἀγώνων τῶς καιρὸς, καὶ τὸ βίαιον τὸ σά-
 διον, τὸσῶτον τοῖς πταίσιν ἰσχυρὰ κίνδυνον, πόσῃ, ἢ
 ποίᾳ ἢ τῶν βιβιωμένων ἀντίδοσις, ἐκάστω προξενήσει τὴν
 κόλασιν; ὅταν γὰρ ἐκβλήσῃ τῆς πονηρίας τὸ μέτρον, τότε
 πολλὰ καὶ τῆς τιμωρίας ὁ κελὴς ἐντεῦθεν ἀπάρχεται· καὶ
 ἀπανθρώπιον κινέμενος ὁ φιλανθρώπος, ἀλλὰ κακίαν ἀνέτη-
 δεῖσαν ἀνασείδει βυθόμενος. ἀπάντων τοιγαρὲν ἀνθρώπων
 κατ' ἐκεῖνο καιρὸν πρὸς ἀσέβειαν ἐκινδυνάσαντων, καὶ μὴν συμ-
 φωνίαν εἰς τὴν καὶ τῶν πεπονηκότων ἀναλαβόντων· ἀδελφίαν,
 καὶ ἀληθίαν ἀτοπος, καὶ ἐκφυλος ἀπελέλειπτο τόλμα· ἀλλὰ
 πᾶσαι μὲν ἐπέμνοντο πλεονεξίας ὁδοί, καὶ πονηρίας αὐτῆς

ἡεκακώτατος ἔσται. θρασύτητα δὲ, καὶ ἐμύπηται καθ' ἅπαντα ὅτι λα-
 τῆ ψυχῆ πλεονέκτητοι, τέτοις ὀργανοῖς κατ' ἀλλήλων ἐκείνηται
 ποῖον μὲν γὰρ ἀδικίας εἶδος; ποῖος δὲ τις ἐν αὐτοῖς ἀπο-
 λασίας ἐκ ἐπολιτεύετο ἔσται; ποῖα παρανομία παρὰ τῆς
 ἐκ ἐνομιζέτω νόμος; τῆ γὰρ σωμάτων πλεονέκτηται δυνάμει, τὸν
 τῆς ἰχθῆος δοτῆρα δι' ἀπονοίας καθύβριζον. τότε φθορὰ τῆς
 γῆς, καὶ λοιμὸς ἐμφυχος, κατακλυσμὸς πρὸς κάθαρσιν μό-
 ρον δεόμενος ἅπαντας μιμητὰς ἀληθῶς εἶχε καὶ κληρονόμους ὁ
 ΚΑΙΝ. καὶ ὁ τρόμος ἐκείνη τῷ σώματι περικείμενος τῆς ὄραν-
 τας κατέσχευε, ἀλλ' ἢ τῆς γνώμης ἀπόνοια καὶ τῆ πάθος τὸν
 φόβον παρέβλεπεν. καὶ εἰς ἐν αὐτοῖς τὸν φιλόθεον Ἀβελ ἐζή-
 λωσαν, ἀλλὰ νεκρὰ ἠγῶντο τὴν ἀρετὴν, τὴν καὶ ἐν νεκρῷ
 φθουροποιῶν τῷ σώματι. εἶδε τι καὶ λείψανον ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς
 κατελείπειτο, καὶ τὸ ταχέως δι' ὀπιμιξίας ἐσβένυτο, καὶ τῷ
 ἀτόπων ἢ μίμησις ἅπαν χριστόπιτος ἰχθῆος ἀπὸλείπει. τοιαῦτα
 δὲ φθοροποιῶν λοιμῶν καταχομῆς τῆς κτίσεως, καὶ λύθρῳ ψυ-
 χῶν καὶ σαρκῶν μολυμομῆς, ἐδυσφόρυν μὲν τῷ Ἀγγέλων
 αἰ τάξεις, καὶ τῆς ἀνομίας τὴν πυρκαϊάν ἐπωδύροντο. ἠχαλ-
 λον δὲ κολάσεως βραδυμῆς, καὶ τὰς τῆς κτίσεως δὲ βαλίας ἀ-
 ναχαιτίζεν ἐβένοντο, καὶ τὴν Παύλου φωνὴν. τῆ γὰρ ματαιό-
 τητι ἢ κτίσις ὑπετάγη ἔχ ἐκῆσα. ὡς ἐν ἀνίατον ἦν τὸ δεινόν,
 καὶ ἢ νόσος ἠυξάνετο, καὶ τὰ τῆς ἀσεβείας προέκοπτε, κινεῖται
 πρὸς κάθαρσιν τῷ πραττομῆν τὸ θεῖον, καὶ προκηρύττει κα-
 τακλυσμὸν, τὰ ῥῶματα τῆς ἀσεβείας εἶσαι τῷ φόβῳ βελό-
 μῆτος. καὶ προσεῖζει τὸν χρόνον, καὶ μετανοίας πῆγνυσι μέτρα,
 καὶ προλαμβάνει τὴν κόλασιν, ἰδεῖν πῶ τῷ τρόπῳ τὴν μεταβολὴν
 μηχανώμενος. καὶ τί φησιν; ἢ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά με ἐν
 τοῖς ἀνθρώποις τέτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸς σάρ-
 κας. ἔτος τῆς τιμωρίας ὁ φόβος ἐπάγει καὶ τῆς μετανοίας τὸν
 ὄρον, εἰπὼν ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῆς. δίδαμι φησὶ τῆς με-
 τανοίας τὸν χρόνον, ἵνα ἴδω τὸν τρόπον μεταβαλλόμενος, καὶ
 συμ-

συμπλατούω τῇ προλαβέσῃ κακίᾳ τῆς ἐμῆς φιλιανθρωπίας
 τὰ δρασθήματα. ὅσω τὸ πάθος ἐσκλήρωται, τοσῶτω τῆς μετα-
 νοίας φέρω τὸ φάρμακον· ῥόσημα πολυχρόνιον, πολυχρόνιος
 πρὸς τοδούτω μετανοία· ἐπέχω τὰ κατακλυσμῶ τὰς ὠδίνας·
 προθεσμίᾳ τὴν κόλασιν ἀνάβαλλομαι· ἐκείσιον ἢ θεραπείαν
 ἐκδέχομαι. τοιαῦτα μὲν ἢ φιλιανθρωπος χάρις τῇ τῆς τιμω-
 ρίας μεταβολῇ τὴν μετανοίαν ἔλκεσα· τὸ δὲ πάθος φιλιανθρω-
 πίας ἢ κ' ἐχρηζεν. ἀνῆλθο ἔν ἅπασ τῆς μετανοίας ὁ χρόνος,
 ἢ δὲ τῆς ἀσεβείας ἐκ ἐπαύετο νόσος. τοῖς μὲν Νινυίταις
 ἕσπερον τριήμερον μετανοίας δρασθήματα, γέγονε πρὸς σωθείαν
 ἐφόδιον, καὶ τὸ σκῆδόν τῆς προθεσμίας τῇ μεταβολῇ τῶ τρόπῳ νι-
 κήσαντες, προφητικῶν ἀπόφασιν ἔδυσαν, θεῶν ἀπειλήν τοῖς
 δάκρυσιν ἡμερώσαντες. ἔτοι δὲ τοσῶτον πλῆθος τῶν εἰκῆ ῥέον-
 των ἐπὼν παρέβλεπον, αὐτὸν τῆς μετανοίας τὸν χρόνον σικκέρ-
 γον εἰς ἀσέβειαν ἐργαζόμενοι, τὴν τῆς πονηρίας ὑπέρθεσιν,
 τιμωρίας ὑπέρτασιν ἔχοντες, καὶ τότε δὴ ἀναλαμβάνει τὸν Νῶε,
 παθᾶπερ χρυσὸν ἐν βορβόρῳ θεωρήσας ἀστράπτουσα, καὶ θε-
 σαυρὸν ἀρετῶν ἐν δυσώδεσι τάφοις κρυπτόμενον· κιβωτὸν πη-
 γνύσαι παρακελεύεται, καὶ τῶν ἀσεβούντων ὄρωντων, κατακλυσ-
 μῶ σκιδάζει ἐφόδια. ἦν δ' ἄρα καὶ τῆτο θεῖον ὑπὲρ ἀρδρώται
 μηχανήματα πρὸς μετανοίαν ἐκκαλέμενον. ἦν ἢ Θεὸς ῥάδιον καὶ
 ξύλων χωρὶς δρασῶσαι τὸν Νῶε· ἀλλὰ καθίζει πρῶτον αὐτὸν
 δημιουργὸν κιβωτῶ πολυχρόνιον, ἵνα καὶ ἢ θεὰ φοβήσασα τὰς
 ὄρωντας, πρὸς μετανοίαν ἐπιστάσῃται· ἐγένετο δὲ τέτοις
 χλεύης ἀπόθεσις ἢ θεὰ, καὶ γέλωτος πρόφασις ὁ φόβος ἠυρέ-
 σκετο. ἐχλόαζον κακοπαθεῖντα τὸν Νῶε, καὶ τοῖς θεοῖσι ὑ-
 πηρετῶντα προσάγμασι βλέποντες ἐσκαιπτον. καί περ τινὲς,
 καὶ τοιαῦτα δρασύροντες, πορὸν ἀλλήλων ἐβόων· ἔτος ὁ τῶ κατα-
 κλυσμῶ Προφήτις ἡμῖν, καὶ τῶ κατακλυσμῶ ἀδυνατῆται·
 καὶ ξύλοις ἀμυάσθαι τὸν κίνδυμον κατεπέγεται· καὶ κατακλυσ-
 μὸν ὑδάτων ἐλπίζων, κατακλυσμῶ συμφορῶν πρὸς βίβληται,
 καὶ

ἐν τοῖς ἰσθμοῖσι φεμυλῦζεται, μασιγέμενος καμάτη τὰ μέλη
 καὶ προαπολαύει τῆς κακῶν ἐπαληθεύων τοῖς πάθεσιν, ἀνένυ-
 κτα μαχθῶν, καὶ κάμων ἀπέραστα. πρόθεος ὡς πρεσβύτες τὸ
 πένθος, μὴ φθάσῃ σε τὴν τέχνῃ ὁ κατακλυσμός ἐπειγόμενος
 ἐν ἰσθμοῖς ἔβλεπον ἡμεῖς θηλάων καὶ δρυφῶρα γόνιη πρὸς τὸν Νῶε
 συυξέχοντα, καὶ ὁ θηλαῶδης αὐτῶν εἰς ἐπεσρέφειτο ἕσπορος
 πτερωτῶν ἀγέλας ὡς πρὸς τινα κοινὸν ξυνοδόχον καθιπταμέ-
 νας, καὶ τὸ θαῦμα παρέβλεπον. ἀλλὰ πάντα μὲν παραχῆ, καὶ
 φόβῳ συωείχεται, καὶ ἡ τῆς κατακλυσμῆς λοιπὸν ἰσχύφασις ἔφε-
 χε. Θεὸς δὲ καὶ παρ' αὐταῖς τῶν κινδύων πῶς ἴσθρας, ἑτέρας φι-
 λωνθρωπίας προβάλλεται συωθήκας, καὶ πάλιν μικρὸν ἰσχυ-
 τίθεται λέγων ἔτι ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω τὸν κατακλυσι-
 μόν· ἀπλυσον ἡμεῖς πρὸς φιλωνθρωπίαν τὸ θεῖον. καὶ πόσας
 προφάσεις ὅτινοεῖ σωθείας, εἶπε τὸν σώζεσθαι βηλόμενον
 εὐρη; ἔτι ἡμερῶν ἑπτὰ· ἀρκεῖ μοι φησὶ καὶ βραχὺς χρόνος
 πρὸς ἀμαρτωλῶν σωθείων· νείσωσι μόνον πρὸς μετάνοσιν,
 καὶ λύω τὴν ἰσχύφασιν. ἀπαλείφω τὴν ἀπειλίαν, εἰ τὴν γνώ-
 μῃ μετανόσων θεάσωμαι. ἔτι ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω
 τὸν κατακλυσμόν. ἀνάλυσαι τὴν πλατείαν ὑπέρθεσιν, φείσασαι
 καὶ τῆς ἐσθῆς προθεσμίης, ἵνα φύγῃς τὸν κίνδυνον. τσαύτη,
 καὶ ἐν τσαύτῃ καὶ δικαίῳ θυμῷ, φιλωνθρωπίης ἰσχυροσύνη. ὡς
 δὲ ἀπασα μὲν θεραπείης ἠλέγχεται τέχνη, ἡ δὲ πῶς γνώμης
 σηπεδῶν ἐπεβόσκειτο, ἐπαφίει λοιπὸν τὰς τιμωρίας ὁ Θεός,
 ξυνοῖς πελάγεσι, καὶ ξυνοῖς πελαγίζων ἰσχύματα. ἀνωθεν
 ἔρανος χειμάρρους ἠρόντιζος, κάκωθεν ἠπειρος ἀβύσσος ἀπό-
 πεμπη, καὶ πρὸς τὴν ὑδάτος φύσιν ἡ κτίσις ἐσοικεῖτο. καὶ
 ἔτι ξυρᾶς, καὶ θυλάττης ἰσχύσεις. ἐν ἰσχύφασιν τὰ πάντα συ-
 νείχεται· ἐκέτι πηγαὶ, καὶ λίμναι, καὶ κρήναι, σὺν χέριτι ρέει-
 σαι, ἀλλ' ἀγέλοισι πελάγεσι κατεποντίζοιτο τὰ σύμπαντα. καὶ
 βλασημάτων κάλλη, καὶ δένδρων αὐθῆ, καὶ πόλεις, καὶ πεδῶ-
 δες, καὶ καὶ τῶν ὀρέων κορυφαὶ, ἀλλὰ πάντα τοῖς κύμασιν
 ἔναυ.

ἐναυάγει, κοινῶ καλυπτόμενα τάφω· οἱ πολυαἰθροὶ δὴ·
 μοι σὺ τῆ κακίᾳ τῆς γνώμης ἐκυβίσων ἐν μνήμασιν. ἡ δὲ
 ζῶντες ἐμόλιον, ἄποθνήσκουσιν ὑπ' αὐτῆς ἐκ ἡξίστου. ἔπω
 μόν' ἐν τῆ τῷ κατακλισμῷ πλεβηθούτες σαυλῆ, ἐν ταῖς τῆ
 κυμάτων πληγαῖς σφενδονέμενοι πρὸς ἄλεινον θανάτῳ φόπον
 ὑπεφέροντο, ταῖς ἀλλήλων συμφοραῖς τιμωρέμενοι. οἱ μόν'
 αἰθρόον χωθόντες τοῖς ὕδασι, νεκροὶ ταχεῖς ἀπεδείκνυτο·
 οἱ δὲ ἐμπνέοντες, αἰσθήσει τῷ πάθους μακρὸν ὑπεδέχοντο θά-
 νατον. ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς βραχὺ προσκαρτερήσαντες, μακροτέ-
 ρην τῷ θανάτῳ τῷ τιμωρίαν ὑπέμειναν. πόσοι πρὸς τὰς
 τῆ ὀρέων κυρφὰς ἀσπράμοντες ἀκαίρῳ φυγῇ τὸν φόβον ἐξή-
 λυξαν; πόσοι πρὸς τὰς τῆ φυτῆ ἀκρωρείας ἀνέρποντες, κα-
 τελαμβάνοντο, καθάπερ πτερῶ τῷ τάχει τῷ ῥεύματος; ἐπέ-
 κειτο δῶκεν ὁ κατακλισμὸς προσαναβαίνων τοῖς ὕδασι· κα-
 τῶτιν ἔφερε τὰ σύμπαντα, ἕως ἅπανταίς δῆσας, ὁ αὐτὸς θά-
 νατος ὁμᾶ, καὶ τάφος ἐγένετο. ἔρπεται τοῖς αἰθρώποις νεκρω-
 θούτα σιωπεπτόλαζε. ἀλόγος φύσις μὲν θάνατον τοῖς λογι-
 κοῖς σιωεῖχετο. κινῆς ἀνδράσιν ἐνὶ καλυπτόμενοι κύματι, καὶ
 πλησίον ἀλλήλων λοιπὸν πλεβηθόμενοι, κοινῆ τὸ ζῆν ἀπε-
 τίθεντο. Νῶε δὲ μόνος ἐν πανδήμῳ θανάτῳ, ζῶν ἐκαρπύ-
 νητο πᾶσι δόξον, καθάπερ τις κυβερνήτης ἐν μέσῳ τῷ σπάρει
 τῆς τῆς πίστεως μεταχειρίζομενος οἴακας, καὶ τῷ κατακλι-
 σμῷ πάντοθεν πολιορκούμενος, ἀάλατος ἔμενον ὁ τῆ τῆς κτί-
 σεως λειψάνων ταμείας, ὁ φύλαξ τῆ τῆ Θεῶ δημιεργημάτων
 ταχθεῖς, ὁ καθάπερ ἐν ἀκροπόλει τῆ κιβωτῶ σταθίσσας,
 ὁ τῆς κτίσεως ναυαγίας μόνος γαλιυὸς ἀπλάσας, ὁ πί-
 σεις, καὶ ξύλω τὸν κατακλισμὸν βιασάμενος. ὁ πᾶσι δόξων
 πραγμάτων· πῶς ἢ κιβωτὸς ἐπροσερράγη τοῖς ὄρεσιν; ἐπε-
 φέρετό φησιν ἢ κιβωτὸς ἐπαύω τῷ ὕδατος, ἐποχυσμένη τοῖς κύ-
 μασιν, ἐκ ἀνατέμνεσσε τῆ κυμάτων τὰ βάθη; ἀλλ' ἔπι τῆ
 κυμάτων ὡς ἐπ' ἐδάφους ἰππαζομένη; βῆσιν τὸ πέλαγος ἔχου-
 σα,

στα· καὶ καθάπερ λεωφόρος ὁ κατακλυσμός ὑπερῶν υἱοῦ. τὸ
πίστεως ὄχημα· τὸ φύσεως φυλακτήριον, ὡς κίβωτος τοῦ
θεοῦ βεβαιότερα· ἐκεῖ μὲν ὄφις σιωπέπλεον, ἐκεῖ ξύλον
θανάτου γέγονεν ὄργανον· ἐνταῦθα ξύλον σωτηρίας παιδάλιον·
ἐκεῖ τὸν Ἀδὰμ ἠδραβάτλιον εἰδίδασκον· ἐνταῦθα παρὸς φύξ
πῶς Νῶε ποιοῦν ἔρχεται· ὡς παρὸς τὴν γῆν, τὴν Ἀδὰμ τιμιώ
τερον· ὡς τῆς θείας εἰκόνας βεβαιότερον φύλαξ· ὡς τέλος ὁμῶς ἡ
ἀρχὴ τῆς φύσεως ἡμόμοτος· ὡς μεθόμιον ἀγαθὸν ἀνθρώπων
τος· ὡς τῆς θείας ἀγαθότητος ἐγγυητὴς φωνὴ ἀσφαλίστερος·
ὡς σήσας κἀπάρων καὶ τῆς γῆς ὁδὸς ἔκασαν· ὡς πύρας ἀσεβείας,
καὶ ῥίζα ἡμόμοτος πίστεως· ὡς τῆς εἰκόνας χαρακτῆρας ἀπα
λειφθέντες ἀνακτισάμενοι· ὡς τῆς τῆς Θεοῦ δημιουργίας τῆς σῆσας τῆς
ἀπέρματος· ὡς τῆς ἀφορμῆς τῆς φύσεως ἐν σαυτῇ καταχῶν· ὡς
σβεσνύμενον ἀνάψας τὸν ἀπινθῆρα τῆς φύσεως· ὡς κατακλυ
μῶ βεβαιότερον· ὡς πίστεως βεβαιότατε φύλαξ· οὐδὲν κατακλυ
θείσης ἠκείρις, τὸ πέλαγος ὡς ἠπειρον ἔκτισας, ἔσῆσας ἡ
δυσίαν κατακλυσμῶ δολιτέρω πῶν φόβον, ἐδέξω καὶ Θεοῦ τῆς
ὑπερον ἀσφαλείας ἐνέχυρα, ἔφθασας φθοροποιῶ προδοκίας
τῶν κτίσιν, ἔδειξας Θεὸν ἔρασι δὲ ἀσεβείας, ἐφανῆς Θεὸς
ὄχι πίστεως τιμιώτερος· ὡς παιδότης ἀρετῆς τοῖς ἀνθρώποις
ἡμόμοτος· ὡς διδάξας ἀνθρώπων, ποίοις τὸ θεῖον δοξάζεται
αὐτῇ ἢ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ.

ΤΩ φιλοθέῳ, καὶ πνευματικῷ, τὰ τῆς φιλοθείας σήμερον
Ἀβραάμ διηγησόμεθα κατορθώματα· ὡς γέγονε τῆς
φιλοθείας Θεὸς μὲν ἀγωνοθέτης, ἀντίπαλος δὲ φύσις πατρι
κοῖς κἀφοῖς ὀπλιζομένη, σπάμμα δὲ ἢ τῆς Ἰσαὰκ σφαιρῆς
πρὸς φιλοσόφου ξιφῆρη δεξιά ἀσάμνησα· πρὸς τοσῶτον
ἀγῶν.